EN BUSCA DE LA VERITAT PERDUDA

La presidenta del Banc Central Europeu dimitirà del seu càrrec

Christine Lagarde té una llarga carrera política. Estar molts anys remenant les cireres no sempre és bo. Per arribar a directora del Banc Central Europeu cal haver pecat més d'una vegada, mentit molt i trair almenys mitja família.

La seva biografia és, en aquests cas, molt sospitosa. Presidenta del Comitè Estratègic Global, Ministeri d'Agricultura, d'Economia i industria, involucrada en afers com el Banc Lionès, o el cas Tapie, presència al Fons Monetari Internacional i així fins arribar a presidir el Banc Central, en una llarga i brillant carrera.

I, ara, una senyora amb aquest currículum, abandona el càrrec de presidenta (o diu que ho farà) vuit mesos abans que ho hagués de fer reglamentàriament. Tota una sorpresa pels que no vivim dins les caixes de seguretat bancàries, però més estranyesa provoca la raó amb la que Lagarde —que no Lagarta— justifica la seva retirada. Ho fa, diu, en nom de la veritat, perquè es veu incapaç de mantenir-se neutral en el rebombori mundial en el què estem immersos i sobretot davant la situació europea, on les successives eleccions anunciades l'obligarien potser a fer coses en les què no creu. Com a eslògan de vida és meravellós; com a nota funerària a una carrera farcida d'interessos espuris, no tant.

Els penediments de darrera hora i demanar perdó als déus, quan la mort (en aquest cas política, però especialment en la humana) ronda la pila de coixins que et mantenen en la ranera final, sembla una burla, així com una covardia, i, tot parlant en nom dels déus (bons amics nostres), podríem jurar que és també un intent inútil.

No entrem en les raons ocultes (però no tant) de la dimissió de Lagarde; en tot cas, sí podem assegurar que són molt lluny del que la gent normal entenem per transparència. Amb la seva renúncia, Lagarde tanca el cercle d'una vida al servei del poder amb totes les ombres que això comporta. I posats a fer, potser hauria estat més noble, per la seva banda, anunciar-ho tal com raja i no amb tants romanços.